

Àudio meditació del prelat: L'amistat de Maria

En aquest segon àudio, Mons. Ocariz proposa aprendre de la vida de la Mare de Déu per "descobrir les necessitats dels altres, avançant-nos a servir, com fan els amics".

21/05/2020

Al maig, dirigint la mirada cap a la nostra Mare, Santa Maria, ens esforcem de manera especial per recordar-la i tractar-la més.

Realment, tenim l'oportunitat d'aprendre, sempre de nou, de l'exemple de la seva vida. També ara, en aquest temps especial de “distanciament social” —que estem vivint—, la Mare de Déu ens ajuda a ser millors amics, a inspirar la nostra generositat per fer-nos presents i propers als altres, perquè ningú no se senti sol. La vida de Maria ens ensenya que, també en la nostra vida, l'amistat humana sorgeix amb nova i sobrenatural força des de l'amistat amb Déu.

Aprenem això cada vegada que resem el sant rosari. El Papa Francesc ha demanat “que redescobrim la bellesa de resar el rosari a casa durant el mes de maig”. Davant l'actual crisi sanitària, resar el rosari en família ens servirà, com diu el Sant Pare, per “contemplar junts el rostre de Crist amb el cor de Maria, la nostra Mare” i, d'aquesta manera, “ens unirà encara més com

a família espiritual i ens ajudarà a superar aquesta prova”.

Resar el rosari junts ens ajuda també a unir més la família. Per la Comunió dels sants, ho fem espiritualment amb tota l'Església, com una gran família que acudeix a la mateixa Mare; i, d'alguna manera, amb tota la humanitat. També podem convidar un amic o una amiga a resar-lo amb nosaltres, si ho desitja, potser a través dels mitjans digitals. En alguns casos, pot ser l'ocasió d'ajudar algú a descobrir-lo per primera vegada.

Sant Joan Pau II deia que el rosari és “com un compendi de l'Evangelí”, una oració alhora mariana i cristològica. En cada misteri contemplem un moment de la història de salvació. Des d'aquesta contemplació, pot sorgir de nou l'afany per descobrir les necessitats dels altres, avançant-nos a servir, talment com fan els amics.

La nostra Senyora, després del seu *fiat!* (“faci's en mi segons la teva Paraula”), es posa en camí amb pressa per ajudar la seva cosina Elisabet. L'Àngel no li ho havia indicat, li havia comunicat l'embaràs de la seva cosina com a signe de l'omnipotència de Déu. Però Maria s'adona que Elisabet necessitarà ajuda. I Ella, essent ja Mare de Déu, ens mostra així aquesta manifestació de l'amor i amistat veritable, que és avançar-se en la donació, en el servei desinteressat.

Passen els anys, i veiem la Mare de Déu acompanyant Jesús a unes noces a Canà: allí també descobreix abans que ningú les necessitats dels nuvis i pren la iniciativa. L'amor d'amistat il·lumina la vista, descobreix coses que potser passen inadvertides als altres.

Més tard, contemplem Maria al costat de la Creu del seu Fill. Sant

Josepmaria ens anima a tots:

“Admira la fermesa de Santa Maria: al peu de la Creu, amb el dolor humà més gran —no hi ha dolor com el seu dolor—, plena de fortalesa. —I demana-n'hi, d'aquesta fermesa, perquè tu també sàpigues estar al costat de la Creu”[1]. Li demanarem que ens ajudi a imitar-la en la capacitat de ser forts davant el sofriment, especialment en aquest temps, per poder ser ajuda i consol per als altres amb una amistat sincera.

Després de la Resurrecció de Jesús, Maria reuneix els apòstols que s'havien dispersat després de la passió del Senyor; els acompanya i els consola.

Sant Lluc diu de la Mare de Déu:

“Conservava totes aquestes coses —les que es refereixen a Jesús—, meditant-les en el seu cor”. Maria resa: la seva conversa amb Déu és

contemplació i diàleg d'amor. És amistat amb Déu. I en aquest tracte amb Déu, no dubta a manifestar el que pensa, com veiem en diversos moments en l'Evangelí. Per exemple, quan respon a l'àngel: “Com podrà ser això, si jo soc verge?” (*Lc 1, 34*). Més endavant, quan troba el Nen al Temple, pregunta a Jesús: “Fill meu, per què t'has portat així amb nosaltres? El teu pare i jo et buscàvem amb ànsia” (*Lc 2, 48*). A les noces de Canà, comparteix allò que veu amb tota senzillesa a Jesús dient: “No tenen vi” (*Jn 2, 3*). Altres vegades, sembla que no necessiti gaires paraules per comunicar-se amb el Senyor. Sap esperar els temps de Déu i, mentrestant, “medita” les coses “en el seu cor”. En el fons, l'oració és això: una profunda relació d'amistat i confiança amb Déu, que Ell desitja tenir amb cadascú de nosaltres.

Anem a Jesús per Maria. Amb freqüència, sant Josepmaria

exposava aquest itinerari per a la vida cristiana: “Si busqueu Maria, trobareu Jesús”[2]. En molts països de tradició cristiana, “busquem Maria” amb visites a santuaris dedicats a Ella. Enguany, potser no és possible acudir físicament als santuaris que tenim a prop. Però els mitjans digitals també ens ajudaran a trobar maneres de fer aquests romiatges de maig d'una altra forma, fins i tot des de casa nostra.

Quan resem el rosari, el recorrem amb Maria cap a Jesús, perquè cada vegada que ens dirigim a la Mare de Déu, Ella ens condueix cap al seu Fill. Acudim a Ella, omnipotència suplicant, perquè siguem fidels als designis de Déu per a cadascuna i cadascú de nosaltres, també en temps de molta incertesa. Ella, que va passar moments molt difícils i dolorosos, ens consolarà i ens enfortirà, perquè —confiant en els plans de Déu— podem ser suport per

als nostres amics i éssers estimats,
estimant de debò els altres.

[1] Sant Josepmaria, *Camí*, n. 508

[2] Sant Josepmaria, *És Crist que passa*, n. 144.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/audio-
meditacio-del-prelat-l-amistat-de-maria/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/audio-meditacio-del-prelat-l-amistat-de-maria/)
(08/08/2025)